

ಸುಕ್ಕರಿ ಅವರಿವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಣಂತನ ಮಾಡುತ್ತ, ಬ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಕಿಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ಕೊಂಡ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಕುಮಟೆಗೆ ಒಯ್ದು ಹೆಚ್ಚಿನ ದರಕ್ಕೆ ಮಾರುತ್ತ ಮಹೇಶನಿಗೆ ನಾಕಕ್ಕರ ಕಲಿಸಿದಳು. ಮಹೇಶನೂ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಮಹೇಶನೇ. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ರಕ್ತವಿಲ್ಲದವನಂತೆ ಅನ್ನಿಯ ದುಡಿತಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಕೊಡದೆ ಒಂದೇ ಪಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ಕಾಲೇಜನ್ನೇ ಮುಗಿಸಿದ್ದ. ಡಿಗ್ರಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಬೋಟಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸರಿ ಎನ್ನಿಸದೆ, ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕ ನೌಕರಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತ ತೋರಣ ಕಟ್ಟುತ್ತ ದಿನ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ನೌಕರಿ ದಕ್ಕುವ ಯಾವ ಘನಂದಾರಿಕೆಯೂ ಅವನಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ದಿನಕಳೆದಂತೆ ಅಮ್ಮನವರ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಿರಲಿ, ಹಣ್ಣೆಮರದ ಗಣಪತಿ ದೇವರದ್ದೋ, ತೆಪ್ಪದ ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಏಳಲಿ, ಓಣಜಿಗೊಂದಿಷ್ಟು ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿ, ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಕೆ ಡಬ್ಬಿ ಹಿಡಿದು ಯಾವತ್ತೂ ಮುಂದಿರುವುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಅದೇ ಮಹೇಶ ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕುಮಟೆಗೆ ಹೊರಟು ನಿಂತಾಗ ಸುಕ್ಕರಿಯ ಬೈತಲೆಯ ನಡುವೆ ಪುರುಪುರು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೇನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆಜನ್ಮ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಹಿಸುಕುವಂತೆ ಎಂಜಲು ತುಂಬಿದ ಬಾಯಲ್ಲಿ 'ಸೀಸೀ' ಎಂದು ಸಪ್ಪಳ ಮಾಡುತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ,

'ಅರೆ, ಇವತ್ತು ಕುಮಟೆ ಬಂದ್ ಅದೆ, ಗಲಾಟೆ ಬೇರೆ ಅದೆಯಂತೆ. ನೀ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಳೆಬೆಳಗ್ಗೆ ರಮಾಣಿ ಆಗಿ ಹೊರಟೆ ಮಾರಾಯಾ? ಇವತ್ತು ಒಂದು ಗಾಡಿಯೂ ಓಡಾಡುದಿಲ್ಲ ಕಾಣ್ತದೆ, ಹೋದ್ರೆ ಬರೂದು ಕಷ್ಟ, ಬಂದ್ರೆ ಹೋಗೂದು ಕಷ್ಟ' ಎಂದು ಅರೆತೆರೆದ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಹೇಶನನ್ನು ಕಂಡು ಸುಕ್ಕರಿ ಕೇಳಿದಳು.

'ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುದಾದ್ರೂ ನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹೋಗ್ಬೇಕು ಹೇಳಿ ಅದ್ದನೆ ಮಾರಾಯ್ತಿ, ನೀ ಬಾಯ್ತೆಗದ್ದೆ ಕೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟಾಂಗೇಯಾ' ಎಂದು ಐದು ನಿಮಿಷ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಲು ಹೊಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಮಹೇಶ.

'ಹೆದರ್ಬೇಡ್ಲೆ, ನಾ ಕುಮಟೆಗೆ ಹೋಗ್ತವಲ್ಲ. ನಂಗೆ ಪಾಚನದಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತರು ಕೆಲ್ಲ ಅದೆ. ಬರೂಕೆ ತಡ ಆದ್ರೂ ಆಯ್ತು...' ಎಂದು ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಹೇಶನಿಗೆ ಭೂಷಣನ ಗೂಡ್ಸ್ ಗಾಡಿ ಹೇಳಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಗಡಿಬಿಡಿಯೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೇನು ಹಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಧ್ಯಾನಸ್ಥಳಾಗಿದ್ದ ಸುಕ್ಕರಿ, 'ಸಾವುಕೆ, ಏಡ್ ದಿನದಿಂದ ಮೀನು ಮಾರುಕೆ ಕುಮಟೆಗೆ ಹೋಗ್ತದ್ದೇಯಾ, ಪ್ಯಾಟೇಲಿ ಯಾರೂ ಮದ್ದಿನ ಹಾಂಗೆ ಓಡಾಡ್ತಾನೆ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೂ ಗುರ್ತಿಲ್ಲದವರಾಂಗೇ ಇದ್ರಪ. ಮೀನು ಕೊಂಬುದು ಸಾಯ್ತಿ, ಗಟ್ಟಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಓಡಾಡುದಿಲ್ಲ ಅಂತ್ತು ಮಂದಿ.'

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೌದೌದು ಎಂದು ಕುತ್ತಿಗೆ ಆಡಿಸಿ, 'ಎಂತಕ್ಕೆ ಗಲಾಟೆ ಹೇಳಿ ಕಡೀವರಿಗೂ ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ. ಟೀವಿಯವು ಹೇಳದ ಪ್ರಕಾರ, ಯಾರೋ ಕೊಲೆ ಆಗದೆ, ಅದ್ದಾಗಂದೇ ಗಲಾಟೆ ಹೇಳಿ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಹೇಳ್ತಾಂಗ, ಕೊಲೆ ಆದದ್ದು ಹೌದು, ಆದ್ರೆ ಕೊಲೆ ಮಾಡ್ತವು ಆರಾಮಾಗಿ ಓಡಾಡ್ತದವು, ಪೊಲೀಸ್ಕೋರು ಅವನ್ನ ಹಿಡೀಲಿಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಗಲಾಟೆಯಂತೆ. ಎಂತದೇ ಆಗ್ಲಿ, ಸುಕ್ಕಕ್ಕ, ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋದ್ರೆ ಅವು ನಂಬ್ತದವು ಗತಿ ಎಂತದು ಹೇಳು. ಸುಮ್ಮನೆ ಪೊಲೀಸ್ಕು ಬರ್ಲಿಲ್ಲಂತೆ ಇವತ್ತಿಗೆ ಹೇಳಿ. ಬೇರ್ಬೇರೆ ಊರಿಂದ ಪೊಲೀಸ್ಕೋರ ಕರ್ಸಾರಂತೆ. ಅವು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದವು ಮುಖ ಮುಸುಡು ನೋಡದ್ದೆಯಾ ಜಪ್ಪುದಂತೆ' ಎಂದು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಹೇನು ಹೆಕ್ಕುವ, ವರೆಯುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸುಕ್ಕರಿಯ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಹುಳಬಿಟ್ಟಳು.

ಮಹೇಶ ರಮಾಣಿ ಆಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ಹೊಡೆದಾಡಲು ಹೊರಟ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಸುಕ್ಕರಿಗೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ಡುಕಡುಕಿ. ಮೊದಲೇ ಊರಮೇಲಿನ